

S Z Í N E S

rt

2017. OKTÓBER 16-22. | 42. HÉT
219 Ft | 1,19 € | 115 DIN | 4,4 LEI

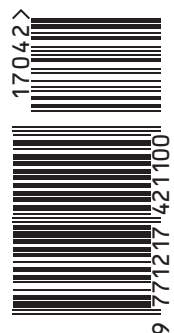
A HÉT FILMJE!

Az én kis falum
Szatirikus idill
1985-ben, Csehországban

ÚJ MŰSOR!

Ninja Warrior Hungary
2017-ben igazi
harcosok születnek

Cseke Eszter és
S. Takács András
„A fiunk mindenhova jön velünk,
már négy kontinensen járt”

Central
Médiacsoport

Az ország legolvasottabb műsorújságja!

„Csak rajtunk múlik”

Idén ősszel ismét különleges témával jelentkezik **Cseke Eszter** és **S. Takács András** dokumentumfilm-sorozata, a monte-carlói Arany Nimfa-, Prima Primissima- és Pulitzer-emlékdíjas On The Spot. Az ellenség gyermekei című nyolcadik évad azt mutatja meg, milyen hatással volt traumatikus gyerekkoruk azokra, akik a 20. század történelmének legsötétebb pillanataiban jöttek a világra.

Több mint nyolc éve járják a világot, immár gyermekük, egy 22 hónapos kisfiú is az útítársuk. Mi változott, akár a logisztikát, akár az On The Spotot fémjelző attitűdöt illetően?

Cseke Eszter: A fiunk mindenhova jön velünk, már négy kontinensen járt. Természetesen az elmúlt két évben nem utaztunk veszélyes helyekre semmilyen szempontból, se frontvonal, se dzsungel, se maláriás terület nem szerepelt az úticélok között. A marokkói sivatag pedig sokkal tisztább, mint a Nyugati pályaudvar...

S. Takács András: Ami a műsor attitűdjét illeti: ha arra gondol, hogy egészen közelről mutatjuk meg a filmekben megjelenő embereket és sorsokat, ezt talán még inkább elmélyítette a fiunk jelenléte, ugyanis éppen logisztikai okokból néha több időt töltünk a szereplőinkkel, mint korábban. A most szerdán adásba kerülő filmünk például a 90 éves dr. Edith Eva Egerről szól, és tíz napig az otthonában laktunk San Diego legelegánsabb negyedében. Kisértáltunk a vendégszobából és minden reggel a Csendes-óceánt láttuk a nappaliból. Mindez persze az ő elképesztő élettörténete tükrében érdekes igazán: a '40-es évek végén egy fillér nélkül érkezett meg Amerikába, miután 1945-ben egy náci koncentrációs táborban az amerikai katonák a halottak közül húzták ki. Kassáról deportálták Auschwitzba 16 évesen, itt az édesanyját a gázkamrába küldő Mengele előtt kellett táncolnia a túlélésért...

Cs.E.: Ha nem lakunk nála, bizonyos jeleneteket, apró, de sokat mondó mozzanatokat sosem vehettünk volna fel. Például éppen ott voltunk, amikor csomagot hozott a posta, és Edith kezébe foghatta most megjelent memoárja legelső példányát. Már mindent elmesélt nekünk, de ott először elírta magát. A legnagyobb amerikai könyvkiadók versengtek a könyv jogaiért, annyira lebilincselően írta meg az életét, ami nem „csak” egy holokauszt-történet, hanem gyakorlati útmutató a trauma-feldolgozáshoz. Annyira közel kerültünk egymáshoz, hogy a fiunk is máig emlegeti, és hát ez a közelség nagyon jól tett a filmnek is.

Új sorozatuk, Az ellenség gyermekei a trauma-feldolgozásról szól. Hogyan született ez az évad?

S.T.A.: Az előző széria, a 9 hónap alatt a Föld körül a születésről szól, és azt is próbáltuk megmutatni, hogy hova születnek ezek a babák, mi vár rájuk az életben például Gázában vagy egy szír menekült-táborban. De mivel csak egy hétig követhettük a történetüket, nyilvánvalóan nem tudhattuk meg, hogyan befolyásolja valakinek az életét, ha mondjuk az édesanyja a terhésség idején végig retteg, mert bombázzák a környéküket. Most olyan embereket kerestünk, akik a XX. század legsötétebb pillanataiban születtek vagy voltak gyerekek. Arra voltunk kíváncsiak, hogy egyrészt mi kellett a túlélésükhöz, másrészt

EZEN A HÉTEN

Szerda 22.05 DUNA On the Spot: Az ellenség gyermekei

felnothtként mihez kezdtek a traumáikkal, tudnak-e teljes életet élni ilyen kezdetek után.

Cs.E.: Képzeliük el, milyen lehetett gyerekkoruk lenni Szarajevóban az ostrom alatt, a vietnámi háború idején vagy egy észak-koreai fogolytáborban, ahol születésed napjától arra neveltek, hogy a saját családról is jelents. A koreai főszereplőnk ezt meg is tette: feljelentette a testvérét és az anyját, mert szökést terveztek, akiket ezért nyilvánosan kivégeztek, és neki is végig kellett néznie. Shin olyannyira zárt személyiség, hogy nagyon nehezen kerültünk hozzá közel, és visszatérve az előző kérdésre, mindig akkor oldódott fel, amikor a fiunk is ott volt velünk. Ilyenkor mintha egy másik emberrel ültünk volna az asztalnál, annyira közvetlen és természetes lett. Néhány hónappal a forgatás után kaptuk a hírt, hogy a feleségével most ők is gyermeket várnak, aki azóta meg is született. Ez lesz Shin életének legnagyobb kihívása, hogy ne adja tovább a következő generációnak a

terheket, amiket neki élete végéig cipelnie kell.

Mi a legfontosabb, amit az új sorozat forgatása közben tanultak?

S.T.A.: Hogy ha ezek az emberek szembe mertek nézni legmélyebb traumáikkal, és sikerült nekik, akkor mindannyiunknak van rá esélyünk, hogy feldolgozzuk a gyerekkorunkban ért sérüléseket, amelyek máskülönbben megkeseríthetik az egész életünket. Nem véletlenül az a címe dr. Edith Eva Eger könyvének, hogy A döntés. Ez tényleg csak rajtunk múlik.

Munkájuk állandó velejárója a tragikus helyzetekkel, szélsőséges emberi állapotokkal való találkozás – hogyan birkóznak meg ezekkel a történetekkel?

S.T.A.: Igyekszünk időről időre leállni. Ebben a mesterségben, ha őszintén és hitelesen akarjuk csinálni, olyanok vagyunk, mint a szivacs. Ha telítődünk, ki kell csavarni magunkat. Ezért sem jelentkeztünk másfél évig új sorozattal. De reméljük, a nézőknek is megéri kívánni ezeket a történeteket.

berczessy

Hírbörze

nnnn nnnn

nnnn nnnn

MAGÁNVELEMÉNY

Szegény gazdagok

Van ebben a témában valami perverszül izgató, démonian csábító és a plebejus lelket feltüzelő. Nem véletlen, hogy a Feleségek luxuskivitelben című realityról már indulása előtt sokat olvashattam, az első adás után pedig úton-útfélen recenziókba botlottam. Egyfelől nem érttem, hogy miért olyan szűkszavúak és leginkább semmitmondóak a mások bőbeszédű és vitriolos kritikusok, másfelől viszont nagyon is érteni véltem. A mesésen gazdag feleségek (elváltak és csak leendő) cipős szekrényébe és lelkivilágába

bekukkantó valóságmesét először egy igencsak habzó vígságba torkolló születésnap után néztem meg. Másnap arra ébredtem, hogy még véleményem sincs nagyon, a részletek pedig végképp kihullottak az emlékezetem rostáján. Talán a borok áradata szakított nagyobb léket azon a rostán, gondoltam. Tehát egy kiadós futás valamint sok ásványvíz elfogyasztása után ismét elterültem a tévé előtt, és újraindítottam a felvételt. És láss csodát, másnap megint csak nehezemre esett felidézni a részleteket. Illetve a részletek még csak-csak eszembe jutottak, de a nagy egészből nem tudtam semmit kitapintani. Mi a fészkes fenéről szólt ez? Hogy a gazdagoknak sok a pénzük, amit aztán mindenféleképpen elköltenek? Isten

bizony, ezt az egyszeri néző magától is tudja. Nem volt a műsorban kirívó izléstelenség, nem volt nagy mélység és riasztó sekélyesség. Nem tudtam se lelkesedni, se felháborodni.

Csak unatkozni. Ezek a szegény gazdagok többet érdemelnek egy bánatos síremléknél. Még ha az carrarai márványból van is.

Hámori Iván

